

Uz sākumlapu>Tiesību akti un judikatūra>Valsts tiesību akti

Nacionalno pravo

Vācija

Zvezna republika Nemčija je demokrātiska, zvezna in socialna ustavna država. Skupaj s temeljnimi pravicami, načeli demokratične, zvezne in socialne ustavne države je ustvarjeno nedotakljivo jedro nemške ustavnosti, ki jo varuje zvezno ustavno sodišče.

Pravni viri

Temeljni zakon (*Grundgesetz*) je nemška ustava, ki določa okvir za pravni sistem in vrednote Zvezne republike Nemčije. Določa zlasti naslednje: temeljne pravice kot najvišja vodilna načela; osnovno strukturo in najpomembnejša strukturna načela države in njenih vodstvenih organov; načela, po katerih se izvajajo volitve v Bundestag (spodnji dom nemškega parlamenta); podlago za status in pravice svobodno izvoljenih članov Bundestaga; organizacijo in delovanje Bundestaga; odgovornosti in organizacijo Bundesrata (zgornjega doma nemškega parlamenta, prek katerega dežele [zvezne dežele] sodelujejo v zakonodajnem postopku na zvezni ravni); porazdelitev zakonodajnih in upravnih pristojnosti med zvezo in deželami; temeljna načela, na katerih temelji organizacija sodišč.

Vrste pravnih aktov – opis

Glavni **pisni viri** nemškega notranjega prava so temeljni zakon, **zakoni**, **podzakonski predpisi** in **predpisi lokalnih skupnosti**.

Zakonodaja

Zakonodaja je v materialnem smislu abstraktna in splošna ter ima zunanji učinek, medtem ko so zakoni v formalnem smislu pravni akti, ki so jih sprejeli pristojni zakonodajni organi in skladu z ustavnim postopkom.

Nemčija je **zvezna država, ki ima 16 zveznih dežel (Länder)**. Tako obstajajo **zvezni zakoni**, ki veljajo na celotnem ozemlju zvezne republike, in **deželni zakoni**, ki veljajo samo v zadevni zvezni deželi. Vsaka zvezna dežela ima lastno ustavo, v okviru pristojnosti, ki so jim dodeljene s temeljnim zakonom, pa tudi pristojnost sprejemati zakone, podzakonske predpise in predpise lokalnih skupnosti.

Zakonodajne pristojnosti zveze in dežel so podrobno urejene v temeljnim zakonu. Dežele imajo zakonodajne pristojnosti, če take pristojnosti s temeljnim zakonom niso bile prenesene na zvezno vlado. Ključne zakonodajne pristojnosti zveze so določene v členih 71 do 74 temeljnega zakona. Poleg tega so v različnih točkah temeljnega zakona določene dodatne zakonodajne pristojnosti zveze.

Izključna zakonodajna pristojnost zveze

Na področjih, ki spadajo v izključno zakonodajno pristojnost zveze, imajo dežele pristojnost sprejemati zakonodajo le, kadar so z zveznim zakonom izrecno pooblašene za to (člen 71 temeljnega zakona).

V skladu s členom 73 temeljnega zakona ima zveza izključno zakonodajno pristojnost na naslednjih področjih (med drugim): vsa zunanje-politična vprašanja, obramba (vključno z varovanjem civilnega prebivalstva), državljanstvo, svoboda gibanja, potni listi, prijava prebivališča in osebne izkaznice, priseljevanje, izseljevanje in izročitev, valuta in denar, enotnost carinskega in trgovinskega območja, letalski prevoz, sodelovanje med zvezo in deželami pri delu kriminalistične policije ter pravo na področju orožja in eksplozivnih snovi.

Deljena zakonodajna pristojnost

Na področjih deljene zakonodajne pristojnosti imajo dežele pravico sprejemati zakonodajo, če in kolikor zveza ne izvaja svoje zakonodajne pristojnosti na istem področju (člen 72 temeljnega zakona). Pravna področja, ki so predmet deljene zakonodajne pristojnosti, vključujejo civilno in kazensko pravo ter cestnoprometne predpise, pravo o združenjih, pravo o bivanju in naselitvi tujih državljanov, pravo v zvezi z gospodarskimi zadevami, delovno pravo, pravo na področju socialne varnosti in nekatere vidike varstva potrošnikov. V zvezi z nekaterimi zadevami, navedenimi v členu 74 temeljnega zakona, ki spadajo na področje deljene zakonodajne pristojnosti, ima zveza pravico sprejemati zakonodajo samo, če in kolikor so za vzpostavitev enakih življenjskih pogojev po vsej Nemčiji ali ohranjanje pravne ali gospodarske enotnosti potrebni zvezni predpisi v nacionalnem interesu.

Podzakonski predpis

Podzakonski predpis je ureditev v abstraktni, splošni uporabi z zunanjim učinkom, ki jo na podlagi ustreznega zakonskega pooblastila sprejmejo organi izvršilne oblasti.

Predpis lokalne skupnosti

Predpis lokalne skupnosti je pravna določba v abstraktni, splošni uporabi, ki jo lahko sprejme pravna oseba, organizirana na podlagi javnega prava v okviru pravno podeljene avtonomije, in ki vključuje osebe, za katere veljajo pravila navedene pravne osebe.

Status običajnega prava in sodne prakse

Poleg pisnih pravnih virov obstajajo **nepisani pravni viri**, ki vključujejo splošna načela mednarodnega prava in običajno pravo. Sodna praksa načeloma ni pravni vir, čeprav ima v praksi pomembno vlogo. Samo nekatere odločbe zveznega ustavnega sodišča (*Bundesverfassungsgericht*) imajo zakonsko moč.

Mednarodni pravni viri in pravo Evropske unije

V členu 25 temeljnega zakona je splošnim pravilom mednarodnega prava dodeljeno posebno mesto v nacionalni hierarhiji predpisov: v skladu s prvim stavkom člena 25 temeljnega zakona so sestavni del zveznega prava, drugi stavek člena 25 pa določa, da imajo prednost pred zakoni; splošna pravila mednarodnega prava so tako v nacionalni hierarhiji predpisov med ustavo in zakoni.

V skladu s členom 59(2)(1) temeljnega zakona morajo mednarodne pogodbe, ki se nanašajo na zadeve zvezne zakonodaje, odobriti pristojni organi z zveznim zakonom, da se lahko uporabljajo za domače zadeve. V okviru nacionalne hierarhije predpisov se zato uvrščajo na enako raven kot zvezno pravo.

Pravo Evropske unije

Določene ustavne določbe se uporabljajo za udeležbo Nemčije v EU (člen 23 temeljnega zakona) in za druge situacije, ko se suverene pristojnosti prenesejo na mednarodne organizacije (člen 24 temeljnega zakona) s sklenitvijo mednarodnih pogodb.

V skladu s pogoji, določenimi v členu 23 temeljnega zakona, se primarna zakonodaja EU uporablja za domače zadeve v Nemčiji skladno s potrebnim aktom v zvezi s tem (ki zahteva tudi soglasje Bundesrata); načeloma se neposredno uporabljiva sekundarna zakonodaja EU (npr. uredbe) uporablja neposredno v Nemčiji na podlagi njenega statusa; sekundarna zakonodaja, ki zahteva prenos v nacionalno pravo (npr. direktive), se v Nemčiji načeloma uporablja šele, ko

je sprejeta nacionalna zakonodaja o prenosu; v skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije se v primeru nasprotujočega domačega prava načeloma prednostno uporablja pravo EU, nacionalno pravo pa je treba razlagati tako, da je skladno s pravom EU in blaži nasprotje, kolikor zadevno nacionalno pravo omogoča možnosti za razlago.

Najpomembnejši akti/zakonodaja

Ustavno pravo

Temeljni zakon Zvezne republike Nemčije (*Grundgesetz*, GG) – angleški prevod

Zakon o zveznem ustavnem sodišču (*Gesetz über das Bundesverfassungsgericht*, BVerfGG) – angleški prevod

Civil law

Civilni zakonik (*Bürgerliches Gesetzbuch*, BGB) – angleški prevod

Zakonik o civilnem postopku (*Zivilprozessordnung*, ZPO) – angleški prevod

Gospodarsko pravo

Trgovinski zakonik (*Handelsgesetzbuch*, HGB) – angleški prevod

Zakon o delniških družbah (*Aktiengesetz*, AktG) – angleški prevod

Zakon o družbah z omejeno odgovornostjo (*Gesetz betreffend die Gesellschaften mit beschränkter Haftung*, GmbHG) – angleški prevod

Upravno pravo

Zakonik o postopku pred upravnim sodiščem (*Verwaltungsgerichtsordnung*, VwGO) – angleški prevod

Zakon o upravnem postopku (*Verwaltungsverfahrensgesetz*, VwVfG)

Kazensko pravo

Kazenski zakonik (*Strafgesetzbuch*, StGB) – angleški prevod

Zakonik o kazenskem postopku (*Strafprozeßordnung*, StPO) – angleški prevod

Hierarhija predpisov

Temeljni zakon je na vrhu hierarhije notranjih predpisov. Nadrejen je vsem drugim virom notranjega prava in je kot **ustava** instrument, od katerega je odvisen celotni pravni sistem Nemčije. Vsak pravni predpis, sprejet v Nemčiji, mora biti po obliki in vsebini v skladu s temeljnim zakonom. V ta namen člen 20(3) temeljnega zakona določa, da je zakonodajna oblast vezana na ustavni red, izvršilna in sodna oblast pa sta vezani na zakone in pravo. Nadalje so zakonodajna, izvršilna in sodna oblast vezane na temeljne pravice, določene v členih 1 do 19 temeljnega zakona, ki se uporabljajo neposredno (člen 1(3)). Prednost temeljnega zakona nazadnje zagotavlja zvezno ustavno sodišče. Le zvezno ustavno sodišče lahko parlamentarni zakon razglasi za neveljaven, če je tak zakon neustaven.

Člen 79(2) določa, da so za spremembo temeljnega zakona potrebne dvotretjinska večina glasov poslancev Bundestaga in dve tretjini glasov Bundesrata, ki je organ, prek katerega dežele sodelujejo pri sprejemanju zakonodaje in upravljanju zveze ter v zadevah v zvezi z Evropsko unijo. Določenih **ključnih elementov temeljnega zakona** – tj. delitve zveze na dežele, njihovega načelnega sodelovanja v zakonodajnem postopku in načel, določenih v členih 1 in 20 – **pa ni mogoče spreminjati** (člen 79(3)), tako imenovana **klavzula o večnosti**, ki zagotavlja, da se temeljne ustavne odločitve, določene v temeljnem zakonu, ohranijo).

Splošna pravila mednarodnega prava so hierarhično pod ustavo, vendar nad zakoni zveze in dežel. Ta splošna pravila vključujejo običajno mednarodno pravo in splošna načela mednarodnega prava, ne pa tudi mednarodnega pogodbenega prava. Temeljni zakon izrecno določa, da so ta splošna pravila sestavni del zveznega prava, da imajo prednost pred takimi zakoni ter da neposredno ustvarjajo pravice in dolžnosti za prebivalce zveznega ozemlja (člen 25). Ta splošna pravila mednarodnega prava, ki imajo pravni učinek za posameznike (tj. pravila, namenjena varstvu posameznika), vključujejo zlasti jamstvo ustrezne oblike pravnega varstva za tujce ali „načelo specialnosti“, po katerem je treba v kazenskem postopku upoštevati pogoje dovoljenja za izročitev tuje države izročiteljice.

Splošni **zakoni** so pod ustavo. Zakone sprejema **Bundestag v sodelovanju z Bundesratom**. Predloge zakonov lahko v Bundestagu vložijo zvezna vlada, Bundesrat ali poslanci Bundestaga (poslanska skupina ali vsaj 5 % poslancev). Temeljni zakon določa primere, v katerih je za končno odobritev zakona v Bundestagu potrebno soglasje Bundesrata (glede na statistične podatke, ki jih na svojem spletišču objavlja **Bundesrat**, je to trenutno približno 38 % vseh zakonov). Kar zadeva preostale zakone, ki jih sprejme Bundestag, lahko Bundesrat le ugovarja predlogu zakona, ki ga je sprejel Bundestag, slednji pa lahko ta ugovor zavrne. V primeru različnih mnenj Bundestaga in Bundesrata se lahko skliče skupni odbor za skupno presojo predlogov zakonov (odbor za posredovanje), ki ga sestavlja enako število članov Bundestaga in Bundesrata (trenutno ima vsak po 16 članov). Vloga odbora za posredovanje je izdelava predlogov za doseg soglasja, vendar odbor sam ne more sprejemati odločitev v imenu Bundestaga in Bundesrata.

Podzakonski predpisi so hierarhično pod zakoni, izdajajo pa jih lahko zvezna vlada, zvezni minister ali deželne vlade. **Predpisi lokalnih skupnosti** so hierarhično pod podzakonskimi predpisi, izdaja pa jih lahko subjekt javnega prava (npr. občina).

Zakonodajni postopek

Nemške **zakone** sprejemata dva domova nemškega parlamenta. **Bundestag** je torej najpomembnejši zakonodajni organ. **Odloča o vseh zakonih, ki spadajo v pristojnost zveze**, in sicer v zakonodajnem postopku, ki zahteva tudi sodelovanje Bundesrata.

V nemškem zveznem sistemu imajo **dežele** znatni del pristojnosti na ravni države, zato **Bundesrat** tudi **sodeluje pri sprejemanju zakonodaje**. Vsi zakoni so Bundesratu predloženi v glasovanje, tako da lahko ta v primeru zakonov, ki zahtevajo njegovo odobritev, celo povzroči zavrnitev nekaterih predlogov zakonov.

Zakonodajna pobuda

Večino predlogov zakonov in predlogov pripravi **zvezna vlada**. Kot osrednji organ izvršilne oblasti ima največ izkušenj z izvajanjem zakonodaje in neposreden vpogled v to, kje so v praksi potrebne nove zakonske določbe.

Pravice do vložitve predlogov zakonov pa nima samo zvezna vlada, temveč jo ima tudi **Bundesrat**.

Poslanci in poslanske skupine Bundestaga imajo v Bundestagu tudi pravico vložiti predloge novih zakonov ali sprememb veljavnih zakonov.

O teh se v parlamentu razpravlja, posvetuje in glasuje v skladu z natančno določenim postopkom.

Pobude zvezne vlade ali Bundesrata

Če želi **zvezna vlada** predlagati ali spremeniti zakon, mora zvezni kancler predlog zakona najprej predložiti **Bundesratu**.

Bundesrat ima nato praviloma šest tednov, da poda svoje **pripombe glede predloga zakona**, na katere lahko vlada pisno odgovori. Zvezni kancler nato predlog zakona s pripombami Bundesrata pošlje Bundestagu. **Izjema** pri tem postopku je predlog **zakona o proračunu**, ki se hkrati pošlje Bundesratu in Bundestagu.

Podoben postopek se uporablja tudi za zakonodajne pobude Bundesrata. Ko večina članov Bundesrata glasuje za predlog zakona, se ta najprej pošlje zvezni vladi, ki svoje pripombe običajno poda v šestih tednih, nato pa se predlog pošlje Bundestagu.

Pobude, ki jih vložijo poslanci Bundestaga

Predloge zakonov lahko vložijo tudi poslanci Bundestaga, pri čemer jih mora podpreti **vsaj ena poslanska skupina ali vsaj 5 % poslancev Bundestaga**.

Tako vloženih predlogov zakonov ni treba najprej predložiti Bundesratu. Zato vlada včasih poskrbi, da še posebno **nujne predloge zakonov** vložijo poslanske skupine koalicije v Bundestagu.

Razprava o predlogu zakona in sprejetje zakonodaje

Razdelitev točk za razpravo

Preden se lahko o predlogu zakona razpravlja v Bundestagu, mora biti ta najprej predložen predsedniku Bundestaga in ga mora evidentirati administracija. Predlog zakona se nato razdeli vsem poslancem Bundestaga in Bundesrata ter zveznim ministrstvom v tiskani obliki ali, kot je bolj običajno, v elektronski obliki.

Takoj ko je predlog zakona uvrščen na **dnevni red plenarne seje**, se konča prva faza njegove poti v parlamentu: zdaj je lahko javno in **uradno predstavljen** v Bundestagu.

Tri obravnave na plenarnih sejah

Praviloma se o predlogih zakonov **razpravlja trikrat** na plenarnih sejah Bundestaga. Te razprave so znane kot **obravnave**.

Razprava na prvi obravnavi poteka le, če so se o tem dogovorili na svetu starešin (Ältestenrat, izvršilni organ Bundestaga) ali če to zahteva ena od poslanskih skupin. Največkrat se to zgodi, če so zakonodajni projekti še posebno sporni ali posebno zanimivi za javnost.

Glavni cilj prve obravnave je **imenovanje enega ali več odborov**, da proučijo predlog zakona in ga pripravijo za drugo obravnavo. Odbori se imenujejo na podlagi priporočil sveta starešin.

Če je imenovanih več odborov, je enemu odboru dodeljena splošna pristojnost za razprave o točki in je torej odgovoren za nadaljnji potek postopka v zvezi s predlogom zakona v parlamentu. Drugi odbori predstavijo svoje mnenje.

Zakonodajno delo v odborih

Podrobno zakonodajno delo poteka v stalnih odborih, ki jih sestavljajo člani iz vseh poslanskih skupin. Člani odbora se seznaniijo z gradivom in o njem razpravljajo na sestankih. Na javne razprave lahko povabijo tudi strokovnjake in predstavnike interesnih skupin.

Vzporedno z delom odborov **poslanske skupine** oblikujejo delovne skupine, v katerih obravnavajo zadevna vprašanja in oblikujejo svoja stališča.

Poslanske skupine v odborih pogosto oblikujejo skupna stališča. Večina predlogov zakonov se v večjem ali manjšem obsegu pregleda v sodelovanju med poslanskimi skupinami koalicije in opozicije.

Po zaključku razprav **odbor, ki je splošno pristojen za predlog zakona, na plenarni seji predstavi poročilo** o poteku in rezultatih svojih razprav. **Odločitev, ki jo predlaga**, je podlaga za drugo obravnavo na plenarni seji.

Razprava na drugi obravnavi

Pred drugo obravnavo vsi poslanci dobijo natisnjeno objavljeno **priporočilo za odločitev**. Tako so dobro pripravljeni za razpravo. Pred to razpravo poslanske skupine še enkrat uskladijo svoja stališča na internih sestankih, da bi na drugi javni obravnavi nastopile enotno.

Po splošni razpravi se lahko vse določbe predloga zakona obravnavajo posamično. Vendar pa se praviloma takoj glasuje o predlogu zakona kot celoti.

Vsak poslanec Bundestaga lahko vloži **predloge za spremembe**, ki se nato takoj obravnavajo na plenarni seji. Če se na plenarni seji sprejmejo spremembe, je treba najprej natisniti in razdeliti novo različico predloga zakona. Vendar se lahko ta postopek skrajša s soglasjem dveh tretjin navzočih poslancev. Potem se lahko takoj začne tretja obravnavna.

Glasovanje na tretji obravnavi

Še ena razprava na tretji obravnavi poteka samo, če to zahteva poslanska skupina ali vsaj 5 % poslancev Bundestaga.

Posamezni poslanci v tej fazi ne morejo več vložiti predlogov za spremembe, lahko pa to storijo poslanske skupine ali 5 % poslancev Bundestaga. Poleg tega se lahko predlogi vložijo le za spremembe, sprejete na drugi obravnavi.

Končno glasovanje poteka ob **koncu tretje obravnave**. Ko da predsednik Bundestaga predlog na glasovanje, poslanci z vstajanjem s svojih sedežev glasujejo za predlog, proti predlogu ali se vzdržijo glasovanja.

Ko predlog zakona pridobi potrebno večino na plenarni seji v Bundestagu, se **kot zakon pošlje v Bundesrat**.

Soglasje Bundesrata

Dežele so prek **Bundesrata** vključene v pripravo vsakega posameznega zakona. Zato so **pravice Bundesrata, da sodeluje** v zakonodajnem postopku, natančno določene.

Bundesrat ne sme spreminjati zakona, ki ga je sprejel Bundestag. Vendar če ne soglaša z zakonom, lahko zahteva sklic **odbora za posredovanje** (Vermittlungsausschuss). Odbor za posredovanje sestavlja enako število članov Bundestaga in Bundesrata.

Za nekatere predloge zakonov, imenovane **zakoni, ki potrebujejo soglasje (Zustimmungsgesetze)**, je soglasje Bundesrata obvezno. Med te spadajo na primer zakoni, ki od dežel zahtevajo plačilo dajatev državljanom, ali tisti, ki se nanašajo na upravne pristojnosti dežel.

Kar zadeva **predloge zakona, zoper katere lahko Bundesrat vloži ugovor**, lahko Bundestag zakon uveljavi, tudi če v odboru za posredovanje ni bil dosežen dogovor. Vendar se v tem primeru zahteva novo glasovanje, v katerem je za sprejetje predloga zakona potrebna absolutna večina v Bundestagu.

Več informacij je na voljo na spletišču [Bundestaga](#) in [Bundesrata](#).

Razglasitev, objava in začetek veljavnosti

Ko Bundestag in Bundesrat potrdita predlog zakona, mora ta iti skozi več nadaljnjih faz, preden lahko začne veljati.

Sprejeti zakon se najprej natisne in pošlje zveznemu kanclerju in pristojnemu zveznemu ministru, ki ga sopodpišeta.

Zvezni predsednik nato prejme zakon v podpis in razglasitev. Preveri, ali je bil zakon sprejet v skladu z ustavo in ali njegova vsebina ne krši očitno temeljnega zakona. Po tem preverjanju zvezni predsednik zakon podpiše in ukaže njegovo objavo v zveznem uradnem listu (Bundesgesetzblatt).

S tem je zakon razglašen. Če v zakonu ni naveden noben poseben datum začetka veljavnosti, zakon začne veljati 14. dan po datumu objave zveznega uradnega lista, v katerem je objavljen.

Načini odpravljanja kolizij med različnimi pravnimi viri

S temeljnim zakonom je urejeno vprašanje kolizije med zveznim in deželnim pravom. Temeljno pravilo je določeno v členu 31 temeljnega zakona: „Zvezno pravo ima prednost pred deželnim pravom.“ To načelo se uporablja ne glede na hierarhični status pravnih predpisov, ki so v koliziji, tako da na primer zvezni predpis prevlada nad ustavo dežele.

Sicer se kolizije odpravljajo na podlagi hierarhičnega statusa pravnih predpisov, ki so v koliziji. V primeru pravnih predpisov, ki imajo formalno enak status v hierarhiji, se lahko upošteva vidik posebnosti (*lex specialis*) ali časovno zaporedje njihovega sprejetja (*lex posterior*).

Pravne zbirke podatkov (z ustreznimi povezavami)

Gesetze im Internet (zakonodaja na spletu)

Zvezno ministrstvo za pravosodje in zvezni urad za pravosodje objavljata skoraj vso veljavno zvezno zakonodajo na spletu. Te informacije so zainteresiranim na voljo brezplačno. Zakoni in podzakonski akti so na voljo v trenutno veljavnih različicah. Za njihove prečiščene različice stalno skrbi dokumentacijski center pri zveznem uradu za pravosodje.

Zakone, objavljene v nemškem jeziku, je mogoče prosto uporabljati v vseh formatih, ki so na voljo. Pravna besedila, do katerih je mogoče dostopati na spletu, niso uradne različice. Slednje so na voljo v tiskani obliki v zveznem uradnem listu.

Ali je na voljo brezplačen dostop?

Da.

Kateri jeziki se uporabljajo?

Zakoni so na voljo v nemškem jeziku. V številnih primerih so zagotovljeni [angleški prevodi](#).

Katera so razpoložljiva merila iskanja?

1. Iskanje po naslovu

Iskanje je mogoče omejiti na besede v dolgem ali kratkem naslovu in uradne okrajšave vseh razpoložljivih zakonov. Pri tem se lahko uporabita dva različna operatorja:

operator IN:

iskanje se izvede za dokumente, v naslovih katerih se pojavijo vse vnesene besede;

operator ALI:

iskanje se izvede za dokumente, v naslovih katerih se pojavi vsaj ena od vnesenih besed.

2. Iskanje po celotnem besedilu

Mogoče je tudi iskanje po ključnih besedah v vseh razpoložljivih pravnih besedilih. Tudi pri tem se lahko uporabita dva različna operatorja:

operator IN:

iskanje se izvede za dokumente, v katerih se pojavijo vse vnesene besede;

operator ALI:

iskanje se izvede za dokumente, v katerih se pojavi vsaj ena od vnesenih besed.

Rechtsprechung im Internet (spletišče sodne prakse)

Zvezno ministrstvo za pravosodje in zvezni urad za pravosodje od leta 2010 objavljata izbrane odločbe zveznega ustavnega sodišča, zveznih vrhovnih sodišč in zveznega patentnega sodišča na spletu. Te informacije so zainteresiranim na voljo brezplačno. Odločbe so v anonimni obliki in načeloma objavljane v celoti. Zbirka se dnevno posodablja.

Odločbe je mogoče prosto uporabljati v vseh formatih, ki so na voljo.

Ali je na voljo brezplačen dostop?

Da.

Kateri jeziki se uporabljajo?

Odločbe so na voljo v nemškem jeziku.

Katera so razpoložljiva merila iskanja?

1. „Preprosto iskanje“

Standardno iskanje („preprosto iskanje“) vam omogoča iskanje po celotnem besedilu vseh odločb, ki jih je objavila služba za pomoč državljanom (Bürgerservice). Kjer je mogoče, so uporabniki vnosi dodeljeni določenim metapodatkom, črkovanje pa je standardizirano. Po opravljenem iskanju se pod poljem za iskanje prikažejo iskalni izrazi, skupaj s številom zadetkov. V vnosno polje lahko vnesete skoraj vsa posebna iskalna merila, ki se uporabljajo v internetnih iskalnikih.

Ko vnašate iskalni izraz, se morebitni zadetki samodejno prikažejo na seznamu. Ko uporabnik začne vnašati iskalno merilo, se besedilo in drugi iskalni izrazi pojavijo na samodejno ustvarjenem seznamu predlogov, od koder jih je mogoče neposredno izbrati za vnos v iskalno polje. Sistem tudi prepozna in označi napake pri vnosu. Funkcija hitrega iskanja preveri vnose in ponudi alternativen zapis na seznamu predlogov (funkcija „Ali ste mislili?“).

Iskalni vnosi so med seboj privzeto povezani z operatorjem „in“, zato uporabniku ni treba vnašati besede „in“. Navzkrižno iskanje se izvede samodejno za iskalna merila, vnesena eden za drugim. Z vnosom operatorja „ALI“ ali „NE“ lahko uporabnik določi, ali naj bodo iskani dokumenti vključeni ali ne. Vhodno zaporedje iskalnih izrazov se ob prikazu iskalnih izrazov ohrani. Razmerja ALI ali NE so predstavljena ločeno na seznamu iskalnih izrazov.

2. „Napredno iskanje“

Funkcija naprednega iskanja omogoča uporabniku prilagojeno uporabo posameznih iskalnih meril po vseh dokumentih.

Napredno iskanje poleg iskanja po celotnem besedilu omogoča iskanje po metapodatkih na podlagi naslednjih iskalnih meril:

Sodišče

Pravna določba

Datum

Referenčna številka dokumenta/ECLI

Verwaltungsvorschriften im Internet (spletišče upravnih predpisov)

Zvezna vlada v okviru splošne odgovornosti zveznega ministrstva za notranje zadeve v skupnem projektu z združenjem juris GmbH zagotavlja celovito spletno zbirko podatkov, v kateri so zbrani vsi sedanji upravni predpisi, ki so jih izdali najvišji zvezni organi. Te informacije so zainteresiranim na voljo brezplačno. Zbirka podatkov vključuje „žive dokumente“, kar pomeni, da vladne službe redno posodablajo objavljene dokumente. Juris GmbH lahko kadar koli doda nove upravne predpise in revidirane upravne predpise.

Upravni predpisi niso zakoni. Gre za abstraktne, splošne predpise v okviru upravne organizacije, ki jih izdajo upravni organi na višjih ravneh ali nadrejeni podrejenih organov ali zaposlenih, in sicer z namenom natančnejše opredelitve organizacije in ukrepov zadevne uprave. Več informacij o posameznih upravnih predpisih je po potrebi mogoče najti na [spletiščih](#) zveznega ministrstva, na področje pristojnosti katerega spada zadevno vprašanje.

Ali je na voljo brezplačen dostop?

Da.

Kateri jeziki se uporabljajo?

Upravni predpisi so na voljo v nemškem jeziku.

Katera so razpoložljiva merila iskanja?

1. Iskanje po naslovu

Iskanje je mogoče omejiti na besede v dolgem ali kratkem naslovu in uradne okrajšave vseh razpoložljivih upravnih predpisov. Pri tem se lahko uporabita dva različna operatorja:

operator IN:

iskanje se izvede za dokumente, v naslovih katerih se pojavijo vse vnesene besede;

operator ALI:

iskanje se izvede za dokumente, v naslovih katerih se pojavi vsaj ena od vnesenih besed.

2. Iskanje po celotnem besedilu

Mogoče je tudi iskanje po ključnih besedah v vseh razpoložljivih pravnih besedilih. Tudi pri tem se lahko uporabita dva različna operatorja:

operator IN:

iskanje se izvede za dokumente, v katerih se pojavijo vse vnesene besede;

operator ALI:

iskanje se izvede za dokumente, v katerih se pojavi vsaj ena od vnesenih besed.

Justizportal des Bundes und der Länder (pravosodni portal zvezne vlade in deželnih vlad)

Zvezno ministrstvo za pravosodje in deželne uprave omogočajo zainteresiranim državljanom dostop do pravnih besedil na spletu. V določenih primerih je za to potrebno plačilo. Razlike se pojavljajo tudi pri iskalnih merilih.

Druge pravne zbirke podatkov

Bundesgesetzblatt (zvezni uradni list)

Zvezni uradni list je objavljen v tiskani obliki in elektronski obliki na naslednji povezavi: <https://www.bgbl.de/xaver/bgbl/start.xav> Tiskana različica je zavezujoča.

Bundesanzeiger (zvezni uradni list)

Zvezni uradni list je objavljen v elektronski obliki na naslednji povezavi: <https://www.bundesanzeiger.de/pub/de/amtlicher-teil>

Elektronska različica je zavezujoča.

Dokumentations- und Informationssystem für Parlamentarische Vorgänge (dokumentacijski in informacijski sistem za parlamentarno dejavnost)

Zadnja posodobitev: 05/05/2023

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.